

[Chr. Rasmussen.]

ikke har særlig gode opbevaringsforhold, og hvis nu æggene disse steder sælges med et stempel, der viser, at de ikke er mange dage gamle, er det så forbrugeren, husmoderen, der får en bet, når det viser sig, at ægget alligevel ikke er godt?

Vi er altså nogle stykker, der har visse betænkeligheder ved en gennemførelse af aldersstempling på æg. Men hvis den virkelig skal gennemføres, må vi i hvert fald forlange, at det bliver med dato og ikke med et kodesystem, som forbrugerne ikke vil være i stand til at tyde, for så vil resultatet jo blive, at den enkelte forhandler i mange tilfælde vil kunne vildlede kunderne, og det vil jeg i hvert fald være meget betænkelig ved.

Der er altså forskellige forhold i dette lovforslag, som jeg synes trænger til en nærmere belysning; og ikke mindst fordi der inden for mit parti, som jeg har sagt, findes forskellige opfattelser af dette spørgsmål, vil vi meget gerne se lovforslaget behandlet i et udvalg.

Forslaget til lov om handel med og slagtning af fjerkræ skal jeg ikke gøre mange bemærkninger om; jeg har ikke så megen skepsis over for dette som over for lovforslaget om æggene.

Jeg hilser med tilfredshed, at man får mulighed for en stærkere kontrol, navnlig med parteret fjerkræ; det har efter min opfattelse overordentlig stor betydning. Men alligevel synes jeg, der mangler lidt i dette lovforslag. Der er jo stadig væk mulighed for, at en producent kan sælge direkte til en forbruger, når varen vel at mærke afhentes på producentens bopæl. Dette finder jeg naturligvis meget værdifuldt. Men det er muligt, at denne bestemmelse i ikke ringe grad vil blive udnyttet i gaveøjemed — jeg tænker her på den periode, da man spekulerer på mortensgås og juleand. Det kan godt være, at det resulterer i, at det er skattevæsenet, der bliver bet i denne sag, medens forbrugerne klarer problemet på anden måde.

Jeg savner en ting til i lovforslaget, og det står i forbindelse med handelen med levende fjerkræ. Der er en bestemmelse om salg af daggamle kyllinger, men der findes ingen bestemmelse i lovforslaget om salg af levende fjerkræ til slagtning. Vi ved jo,

at folk rundt omkring er meget opfindsomme, og at der, så snart vi herinde vedtager en lov, sidder kloge folk uden for tinget og spekulerer på, hvordan de nu bedst er i stand til at omgå loven. Jeg kunne meget vel tænke mig, at man rundt omkring i byerne ville oprette forretninger, hvor man solgte levende fjerkræ til slagtning, således at kunderne kunne komme ind og købe et levende stykke fjerkræ og få det slagtet på stedet. Hvad skulle der være til hinder for, at man kunne gøre det, akkurat på samme måde som man i øjeblikket går ind i en fiskeforretning, køber en levende rødspætte og får den slagtet på stedet? Jeg tror ikke, sundhedsvedtægterne noget sted vil være i stand til at forhindre, at man laver sådanne forretninger i byerne. Det ville være noget kedeligt, hvis vi om et halvt år kom i den situation, at vi skulle til at lovgive imod forretninger af denne art. Jeg gør derfor opmærksom på, at et sådant problem kan foreligge.

Der er en anden ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på. Nu gennemfører vi antagelig disse lovforslag, der åbner mulighed for opkrævning af afgifter til støtte for landbruget. Men hvis vi ikke hurtigt følger dem op af en lovgivning, der kan dæmme op for pristigningen på landbrugsejendomme, giver det hele os kun en stakket frist, for så varer det ikke ret længe, før de unge, der rykker ind på landejendommene, kommer til at betale på anden måde, og så har gevinsten ved den hjemmemarkedsordning, vi her gennemfører, ingen værdi for dem. Resultatet bliver, at det eneste, der bliver tilbage, vil være det irritationsmoment, der er skabt hos forbrugerne, og det tror jeg ikke vi kan holde til.

Med disse ganske få bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige støtte til en saglig behandling af de to lovforslag i et udvalg.

Heilesen: Landbrugsorganisationerne, i første linje Ægeksporudvalget og Landsudvalget for Fjerkræavl, har gennem årene udført et konstant arbejde for forbedring af de danske ægs kvalitet. Det sidste store resultat, som blev opnået, var i 1958, hvor man i medfør af lov nr. 119 af 22. marts 1947 om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.